

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
kr. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adu: k

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Vakulj magyar!

Pécs, 1897. július 13.

(*) Országszerte megindultak a mozgalmak a kath. önkormányzat ügyében tartandó orsz. kongresszus képviselőinek megválasztása iránt. Valóságos örömmujongás tölti el a sajtót s dicshimnuszokat zengenek különösen kormánypárti szírének, hogy végre a katolikusoknak is megengedték, hogy saját autonómiájukkal komolyan foglalkozzanak.

Nagyban kürtölik, hogy most minden 24-ik életévét betöltött katolikus érvényesítheti jogait — vallása érdekében. Mi a magunk részéről ennek egy cseppet sem tudunk örvideni. Nem pedig azért, mert valahányszor egyházi kérdések kerülnek napirendre — legyen az akár a katolikusok, reformátusok, vagy a zsidók érdekében — mindannyiszor borsózik a hátunk a gondolattól, hogy a szegény magyar nép figyelmét csak azért kötik le ezekkel a dolgokkal, hogy eltereljék figyelmét azoktól a kérdésektől, amelyek a lét, vagy nem lét kérdései.

Ha visszapillantunk a közelmultra, tapasztalhatjuk, hogy az annyira hangoztatott reformok, melyeket a kormány mintegy jelszóul dobott oda az országnak, miből állottak? Csak abból, hogy magának népszerűséget szerezhessen a hamis frázisok egész halmazából; s míg a félrevezetett nép ujjong e felett a csekély jelentőségű, vagy éppen nem szükséges reformok

felett, addig a kormány eltereli a közfigyelmet olyan követelmények elől, melyek minden alkotmányos országnak legfőbb szükségletei.

Ilyen volt a polgári házasság behozatala is. Valóságos polgárháborút vívtunk miatta; fölkorbácsolták a polgárok legszentebb érzelmeit: a vallásosságot és azt vitték egymás ellen a harcba. Testvér testvér ellen, apa fiu ellen, magyar magyar ellen küzdött. És míg a polgárok a vallás jelszava alatt egymás ellen küzdöttek, addig a kormány, népszerűségét felhasználva, olyan választást vitt keresztül, a melyért más országban vád alá helyezték volna.

Most azután, hogy a polgári házasság intézménye, hosszas és áldatlan harcot után behozatott, most látják csak, hogy bizony kár volt ezért a szenvedélyeket annyira fölkorbácsolni. De hát a kormánynak kellett valami furfangos dolgot kieszelni, hogy elterelje a közfigyelmet azokról a dolgokról, a melyek lépten-nyomon kísértének s a melyek csakugyan a nép, a polgárság érdekében volnának.

Ezek a reformok: a gyülekezési jog, a korlátlan szólásszabadság, az általános választói jog behozatala, a szocializmus egyre fenyegetőbb kérdésének megoldása, az oktatásügy rendezése, mindmegannyi égető kérdés, melyek elől a kormány valóságos bujósdit játszik.

Vajjon ki ne tartaná furcsának azt, hogy alkotmányunk kivívásának harminca-

dik évében még mindig nincs szabad gyülekezési jogunk és a szolgabírák, rendőrkapitányok jóakaratótól függ, hogy a népgyüléseket engedélyezze, vagy karhatalommal kergesse szét. Vajjon nem megbotránkozott az, ha már kiváltságképpen, nagy kegyesen megengedik hébe-hóba a népgyűlés megtartását, hogy a rendőrkapitány önkényétől és rendőri bölcseségétől függ az ott elhangzott szavak miatt az egész gyűlést karhatalommal fölőszlatni. Nem ógbekiáltó igazságtalanság-e, hogy alkotmányos országban 17 millió lakos nevében csak 800 ezer választ képviselőket, akiket azonban elég vakmerően „népképviselők“-nek neveznek. S az ezek által választott képviselők „többsége“ önkényűleg intézi az ország ügyeit, nem törődve azzal, vajjon mit szól ahhoz az a 16 millió 200 ezer ember, aki ugyan az ország terheit viseli, de az ország sorsának intézéséhez semmi köze.

Nem égető kérdés-e a hazánkban mindjobban elterjedő szocializmussal behatóan foglalkozni és a társadalmunkat erősen fenyegető kérdést bevinni a politikába, hogy a szocialistáink által hangoztatott elvek nyíltan, a képviselőházban oldassanak meg; ne pedig az utcán és csapszékben foglalkozzanak csak azzal a kérdéssel, mely egész társadalmunkat végveszélylyel fenyegeti. Mert az eddig foganatosított rendszabályok eléggé bebizonyították, hogy ezt a kérdést szuronnyal, puskával megoldani nem lehet, sőt annál inkább terjed

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

A légberöpült perces.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Cinqueboeuf Józsi fiatal barátom vacsora előtt hozzám lépett, midőn künn az udvar verandáján ültem és titokzatos hangon susogta:

— „A légberöpült perces inas!“ azzal szemöldökét összevonta, vállán rántott egyet és lement az alsó udvarba.

Nem voltam tisztában azzal, amit e néhány szóval mondani akart. Azzal vádoltam egy darabig, hogy azt akarja velem suggerálás útján elérni, hogy folyton egy légberöpült percessel foglalkozzam. De hát, ha koncedálok is, hogy aztán folyton egy, kezeivel és lábával a levegőben handabandázó péklegényt, meg percesrudat, kosár kiffit stb-it láttam lelkiismerem előtt lebegni, azért még sem hiszem, hogy azt akarta volna elérni, hogy ezzel foglalkozzam; inkább azt hiszem, hogy szótalányt adott fel, melyet ugyan ő sem tudott megfejteni és aztán én sem. Ültem a veranda asztalánál, előttem Schjöring Johanna, a dán írónő „A tenger leánya“ című regénye, oldalt pedig az üres

lakás egyik ablakánál, Józsi nővére, a szépséges Margit, ki gyümölcs befőzéssel foglalkozott.

Néztem ezt a leányt, néztem, bámultam. Szép; a fehér liliumot ölelte meg a csókra szomjuhozó rózsza és megszületett Margit. Nem a golya hozta, hanem mélacsendű éjszakán egy ragyogó csillagból hullott le erre a csunya sártekére. Az éjjeli harmat, a rengő hold édes sugara a játszi csillagok reszkető fénye, angyalok túlvilági éneke mellett születhetett. Sötét hajának mómort ígérő illata, szeméinek üdvözítő deleje, fenséges alkatának szilfidkönnyű járása, bájos karjai, megörjítőn szép hullámozó kebele, pici piros szája, csillogó apró gyöngyfűzészertű fogai — — — lássa Józsi barátom, hogy most nem a „légberöpült perces“ volt ezekben.

Ha én, e kedves igéző leányról beszélek és pedig esetleg bajait, úgy lesznek, kik azzal a kancsal gyanuval illetnek, hogy a szerelem beszél belőlem. Hát ’szen azok gondolkoznak így, kik nem látták még öszbecsavarodott bajuszomat, rokkant, hajlott járássomat, ezer ráncait arcomnak, sok, sok barázdaít homlokomnak és a közeledő, an olyan örültgyorsan közeledő négy X-et, melyek nyomják a vállaimat, melyek a vénségnek árulkodó bélyegét sütötték arcomra.

Öreg legény vagyok, kinek innen-onnan

fertálytucat gyermeknek kell kenyeret szerezni; de azért bizony megbámultam azt a szépséges leányzót, kit az Isten tegyen olyan boldoggá, amint csak az én Istenem és az ő Jehovája együttesen képesek. Lássa Józsi, még mindig nem repült a levegőbe a perces.

Szépséges Margit beszélni kezdett; értettem is, nem is. Hallgattam beszédének halk akkordjait, mintha távoli zenét lengetett vón’ felém a könnyörületes zefír.

Most már, lássa Józsi lelkem, most már szívesen gondoltam volna a levegőben repkedő pékre, de nem voltam képes, mert e zenét hallgattam, szépséges nővérenek édes, s szellemes beszédét.

Eltűnődtem; kerestem képzeletemben férfiut, a szó legnemesebb értelmében való férfiut, egész embert; kerestem olyat, kinek ideális szép termete és arca mellett minden szép és nemesért dobogó kebele van, kerestem férfiut, kinek lángszelleméhez simult volna e leánynak okos, szende társalgása. Szóval kerestem a tölgyet, melyre e bűvösen szép repkény fonódhatott volna, azt a tölgyet kerestem, melyet semmi vihar meg nem dönthet, mely támaszul szolgálna e gyenge virágnak . . . de nem találtam emlékeimben olyan ideális embert!

Pedig hát, csak olyant kívánnék annak

az, amit a teljes erejével fellépett agrárszocializmus is, mely az ipari szocializmusnak folytatása, eléggé bizonyít.

Mindezek a kérdések oly égetően zörgetnek állami berendezkedésünk ajtáin, hogy azok elől elzárkózni csak a legelfogultabb politikusoknak lehet, vagy annak, aki úgy akarja ezt a kérdést elintézni, hogy huzza-halasztja addig, amíg lehet. S hogy ez a megoldás mentül későbbben következék be, odadob martalékul egypár jelentéktelenebb, pl. egyházpolitikai reformot, hadd marakodjanak azon s veszzenek össze egymással a polgárok, addig legalább nem marad idejük a többi, valóban égető és szükséges reformokat követelni.

Valljuk meg őszintén, ezeknek az égető kérdéseknek illetően elodázása részben sikerült is. Mert a magyarban mindenkor megvolt az a mély vallásos érzelem, a melyet féltett kincs gyanánt őrzött. És éppen ez a vallásos érzelem okozta azt, hogy kitört a vallási kérdések miatt egymás között az egyenetlenség s fölbomlasztotta azt az egyetlen pártot, a függetlenségi és 48-as pártot is, amely sürgette és követelte a népszabadság és népjólét elérésére okvetetlenül szükséges reformokat.

Most pedig, midőn a kedélyek már csillapulni kezdenek és vállvetve munkálkodhatnának közre az ellenzéki pártok az említett reformok életbeléptetésén, ismét azon tanakodnak, hogyan lehetne azt újra megakadályozni. E végből előrántják a kath. autonómiát: hadd marakodjanak azon ismét, legalább a többi kérdésekről elterelik a közfigyelmet.

És ezuttal is jól számítanak; mert olyan hangok emelkednek a társadalom minden rétegéből, melyek arra engednek következtetést, hogy a felekezeti harcot akarják felszítani ismét közöttünk, a mikor a szabadelvűség veszedelméről beszélnek telefüleinket. Az egyszer már jól bevált egyházpolitikai recipe szerint akarnak bennünket összeveszíteni újra.

Annál is inkább figyelmeztetünk erre mindenkit, mert ha a kormánynak komoly

szándéka volna bizonyos reformokat behozni s szíven viselné a magyar nép jól felfogott érdekét, akkor azokon a reformokon kezdené, a melyek első sorban is a nép szabadságát és a nép jogait biztosítanák. Jól jegyezze meg tehát mindenki és ne engedje magát félrevezetni; mert a magyarnak első sorban szabadság kell. Majd ha azt engedik meg, hogy minden 24-ik életévét betöltött magyar érvényesítheti jogait nemesak vallása, hanem hazája érdekében is, akkor az elsők közt leszünk, akik hirdetni fogják, hogy a kormány komolyan foglalkozik a reformok behozatalával. Addig azonban ezeket csak olyan „vakulj magyar!”-féle reformoknak tartjuk, a melyekre nézve gondja lesz a kormánynak, hogy dugába dőljenek, ha már szemfényvesztésre használni többé nem lehet.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 13.

Musu halála.

Szeretett, sokat szeretett, — aztán meghalt. Meghalt, mielőtt a vénség, vagy talán a nyomor letörte volna arca rózsáit.

„Musu“ meghalt.

Ismerték sokan. Ott ült a kávéházi királynőnk cifra trónján és mosolygott, kacagott. Azért e, mert ezt már így hozza magával a foglalkozása? A kassza tündérei mind mosolyognak — vagy hogy nem érzett semmi lealázót abból, a mi ő körülötte történik.

Hogyan került a nagy tükörablakos, fényes kávéházba, mi volt az előtt, kik voltak a szülei? Mind olyan kérdések, melyekre az ilyen leány sohasem felel. Ez a hely rejtve marad a lelkében. Ha egy-egy léha alak oda támaszkodott a kassza márványára és a nevére kérdezte, — mosolygott és azt mondta:

— „Musu.“

Musu . . . Musu . . . Név ez, avagy csak becézgető szó? Vajjon aki először mondta, emlékszik e még rá? Alig . . . Neki is meg volt a maga kis regénye. Szegény, bukott angyalok első szerelmének megkapó, de mindig sablonos története. Jókedvű volt Musu és mindig mosolygott. Ha néha egy-

a szépséges leánynak, — csak olyan férjet adj neki teremtem!

Későre járt már az idő, az apró csillagocskák is álmosan pislogtak, a méla hold pedig neveletlenül ásitott a mennyboltozat szétét azurján. Néhány elkésett fürj huzott az éj leple alatt és az én édes Jankó fiam gyermekes hortyogásával ölemben elaludt.

Nagy szemeivel és apró szájacskájával egyideig számolgatta a menny csillagait; de vagy nagyon sok csillag volt az égen, vagy az álmosága volt nagyobb? . . . elaludt.

Hah! mi ez?

Margiték lakásából néhány mély akkorddal nyílt meg a Bösendorfer zongorából a hangok sokadalma és rövid zsongás után . . . felém szállott a „lehullott a rezgő nyárfa“ örökké szép dallama.

Mintha kísérté volna egy darabig egy hang!

Némán, boldogan ültem künn az Isten csillagsátora alatt, nyugodtan lélegző apró emberkémet szorgosan ölemben tartva.

Mi szép a világ, mily boldog vagyok. Lássa Józsi, volt idő, midőn sikerült volna akár egy hétig folyton a „légberöpült perces“ re gondolnom; könnyelmű voltam és átrohantam életemen — úgy jártam, mint az a turista, ki vasuti alkalmatossággal utazza be a Svájcot; bizony keveset lát, keveset

élvez; per pedes kell utazni, gyalog, azaz lassan, csak úgy élvezhető a vidék szépsége, impozáns regényessége. Gyermekek maradtam dacára éveimnek s azt hiszem, midőn három év multán elérem a svábok korát, feltűnést keltő észjárással fogok dicsekedni, de tapasztalattal nem. De azért belenyugodtam sorsomba, mert hát az ellenkezőjével csak a mindenható ellen vétkezünk; bevitem kis aranyos, rossz, nagyfejű Jankómat ágyacskájába, a hol aztán lassan leszedegtettem róla ruháját. Midőn már csak kis ingecskéje maradt rajta, mélyen felsőhajtott, talán rám gondolt, édesapára?!

Aztán magam is lefeküdtem; egy jó darabig a légberöpült percessel foglalkoztam, aztán elaludtam.

Borzasztó álomom volt.

Lent jártam Olaszországban és bámultam a vidék szépségét, városai nagyszerű épületeit, közkincsei páratlanságát. Voltam Rómában, Florenzbán, Turinban, Velencében, élveztem szemeimmel, füleimmel. Azután eszembe jutott az a híres közmondás:

„Vedere Napoli, e poi morir!“ „Nápolyt látni, és meghalni!“ Fel tehát Nápolyba.

Felejthetetlen vidéken keresztül vitt vándorbotom; mosolygó rizsföldeken, illatos narancs vagy citromligeteken keresztül; halkan fecsegő patak mentén, virágos utakon, madár-

egy lump kompanya tévedt be a kávéházba, a lány az ő mosolygó gyermekarcával közük telepedett és — ivott. Voltak imádói. Fiatal, romlatlan legénykék, kikben még sok az idealizmus. Ilyenkor aztán kiabrándította őket. Dévaj lett a pezso hatása alatt, dévaj és szellemes.

Egy fiatal színészbe lett szerelmes, a kit pár év előtt sokat láttak a kasszánál, ahol Musu trónolt. Szerette és nem tagadta, sőt a ki jó szívvvel volt hozzá, mindenkitől meg kérdezte, hogy neki, a kasszirónének szabad-e arra gondolni, hogy az a fiatal színész feleségévé teszi. Azután a színész elment más városba, messze a hegyek közé.

Musu, akit sokan ösmertek, szomorú, szótalan lett, a kávéházi trónuson nem lelte helyét s rövid idő múlva az a gondolat adott háborgó szívének nyugalmat, hogy viszontlátja, utána megy s találkozni fog vele.

A viszontlátásban nem találta fel ő a boldogságát.

A láz emésztette. Görcsös köhögés fojtogatta és érezte, hogy baja súlyos, de irtóztott a kórháztól s egyszerre csak eltűnt. — Senki nem tudta, hova ment. Volt — „valakije,“ annak megírta, hogy odahaza van — a szüleinél.

A két öreg nem dobta az utcára az ő rossz utra jutott leányát. Biztatták, hogy jóra fordul minden, meggyógyul, azután elköltözzék messze, hol senki sem ismeri; új életet kezdenek és megtisztulva boldogok lesznek. A kis Musu érezte már akkor, hogy elmegy ő messzire és ott talán boldog is lesz. Boldogabb, mint volt itt a földön. Mert hiszen jó az Isten és — ő is jó volt, csak szerencsétlen; mert, nagyon, de nagyon szeretett.

És ma már ott nyugszik egy távol falu kis temetőjében, egyszerű fehér fakereszt alatt. Körülötte virágok pompáznak. És kijár két öreg ember a frissen hatolt sírhoz, csak ezek szerették igazán. A többiek már elfeledték az ő mosolygó baba arcát, az ő szomorú regényét. . .

Napirend 1897. július 14-én

Naptár: szerda, jul. 14 — Róm. kath.: Bonaventura. — Prot.: Bonaventura. — Görög-kel. (jul. 2.) B. A. meze. — Zsidó: Thamusz 14. — Nap két 4 óra 2 percek; nyugszik 7 óra 36 percek. — Hold két este 8 óra 3 percek este; nyugszik 3 óra 51 percek reggel. Hold tölte 5 óra 52 percek reggel.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, helyenkint csapadék és hűvös idő várható.

daltól hangzó virányokon. Nem éreztem fáradtságot, csak véghetetlen gyönyört. Végre Nápolyba értem. Igaz, ha élőember látta Nápolyt, a többire már nem lehet kíváncsi, akár bátran rögtön meghalhat. Midőn pedig felértem a füstölgő, engesztelhetlen, morgó Vezuv tetejére, mit gondol Józsi, kit láttam ott fönt? Egy perces volt, ki élénk déli taglejtésekkel és szapora beszéddel kínálta pereceit.

Megvették összes készletét; azután a kráter tövében leült és számlálgatta a sok centeziméit.

Egyszerre rettenetes durranás, és a perces érthetetlen okból a levegőbe repült.

Lássá Józsi barátom, mégis a levegőbe repült a perces! Aggódva néztem fel a légürbe, és láttam, hogy már száll vissza, esik vissza az anyaföldre. Én tehát jó szívem sugallatát követve, tárt karokkal és jobblábam erősen megvetve a sziklán, vártam, hogy karjaimba hulljon. — Puff! bekövetkezett! — és én felébredtem. Igaz, hogy az éjjeli szekrényt tartottam karjaim között; de rám nézve szerencse volt; mert az a fenye talian biztosan agyonütött volna, és akkor bizony soh'sem láttam volna viszont sem magát édes Józsi barátom, sem pedig azt a hepe-hupás Hunyady utcát, melyben maga is, én is várjuk, mikor lesz már legalább Mak-Ádám úrral eljegyezve. **Tihanyi Károly.**

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését Fejérváry Imre b. főispán elnöke alatt, melyen Jeszenszky Ferenc, Ternovszky Lajos, Stajevits János, Salamon József, Nagy Géza dr., Jagics József, Szily Pongrác, Kovácsy Kálmán, Simonfay János, Országh Lajos, Német Lipót, Trixler Károly, Kószits Kamill, Jeszenszky Gyula, Mendl Lajos dr., Nagy Jenő, Benkő Gyula bizottsági tagok, Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő s a jegyzői kar vettek részt. A szakreferensek jelentései észrevétel nélkül tudomásul vétettek. Nagyobb vitát provokált a harkányi fürdő elhanyagolt volta, melyről más helyen számolunk be. A szokott sablonos dolgok, mint utadó-leírások, nősülési kérvények s néhány felebbezés elutasítása után az ülés fél 12-kor véget ért azzal, hogy a jövő havi ülés augusztus 10 én d. e. 9 órakor tartatik meg.

— **(Térzene.)** A 44-ik gyalogezred zenekara holnapután (csütörtökön) délután 6 órakor a sétateren térzenét tart. A térzene műsora a következő: 1. „Barataria“, induló Komzáktól. — 2. Nyitány „Die Felsenmühle zu Estaliers“ operából, Reissigertől. — 3. „Mirtuslombok“, keringő Strausstól. — 4. „Első magyar ábránd“, Lisztől. — 5. „A vak invalida“, Siolytól. — 6. Ábránd Kienzl „Hänsel und Gretel“ című operájából, Christoph Tivadar átiratában.

— **(Megszakított szabadság.)** Zsolnay György kir. főügyési helyettes tegnap, három óra terjedő szabadságidejét megszakítva, Pécsre jött, hogy résztvegyen a tegnap megtartott vármegyei közgyűlésen, midőn a vele egyidős alispán egyhangulag megválasztatott. Ugyanis Trixler Károly és Zsolnay György 32 év óta tagjai a vármegye bizottságának, tehát ők a legidősebbek és csupán ezek a baráti kötelek hozták vissza egy napra a főügyési helyettes, aki most a Salzkammergutba megy s ott tölti el hátralevő szabadságidejét, ami augusztus 31-én ér véget.

— **(Kinos ügy.)** Reeh Dezső dr. megyei árvaszéki ülnök kérvényt adott be a közigazg. bizottsághoz, melyben elmondja, hogy Szily László nyugalmazott alispán a „Hajó“ szálloda éttermében többek hallatára, akik közül Jeszenszky Lajost, Mándi Samut, Országh Lajost és Krasznay Jenőt meg is nevezte, azt állította róla, hogy egy árvaügyi kiküldetés alkalmával több napidíjat és utiköltséget számított föl, mint neki megjárt volna. Azért aztán, hogy az igazság kiderüljön, kéri maga ellen a fegyelmet. Ebben az ügyben a vizsgálatot maga az alispán-helyettes Kószits Kamill főjegyző vezette s a helyszínen megállapította a felek kihallgatása mellett, hogy a fölszámított 9 frt 40 kr. összes költség törvény szerint megjárt Reeh Dezsőnek, sőt a számvevőség ezt érvényesítette is, másrészt a felek azt vallották, hogy éppen ennyit s egy krajcárral sem többet fizettek. Ennélfogva Reeh Dezső dr. teljesen tisztázva lévén a gyanúsításnak még csak az árnyékától is, a közig. bizottság feleslegesnek tartotta Reeh ellen a fegyelmi elrendelését.

— **(Katonai felülvizsgálat)** volt ma reggel a vármegye házában, melyen 17 had-

kötelest s 5 hadköteles fiúval bíró családapát vizsgáltak meg. A hadkötelesekből kettőt találtak alkalmasnak, míg az apák közül háromra mondták ki a keresetképtelenséget, ezeknek fiai fölmentetnek tehát a katonai szolgálat alól.

— **(A negyvennégyesek lögyakorlatai.)** A 44-ik gyalogezred f. hó 16-án és 17-én harcászati lögyakorlatokat tart a mecsekhegyi lövőtéren. A városi erdészeti hivatal már most figyelmezteti a közönséget, hogy ez alkalomból a kocsai és gyalogközlekedés a Mecsek körül el lesz zárva, nehogy esetleg baleset történjen a lögyakorlatok közben egy-egy eltévedt golyóbisnak miatta.

— **(Autonomiai választások eredménye.)** Dombóvárott a kath. autonomiai kongresszusi képviselőválasztást jul. hó 10-én ejtették meg, mikor is Paál József 225 szavazatot kapott. — A pécs-szigetkülvárosi plébánia területén tegnap este 6 órakor zárták le a szavazatokat. A beadott szavazatok egytől-egyig Erreth Jánosra jutottak s bár amiatt a tény miatt, hogy a székesegyházi plébánia területén beadott 237 szavazat közül 2, mondok kettő Kardos Kálmánra szavazott, a többi 235 pedig Errethe, a „Pécsi Napló“ mai számában azt mondja, hogy a szavazatok „szórványosan“ megoszlottak Kardos Kálmán és Erreth János között, reméljük, hogy a szigetkülvárosi egyhangú szavazatokat már csakugyan nem fogja „szórványosan“ megoszlottaknak kijelenteni a jelöltséget különben is el sem fogadó volt főispán legnagyobb jóakarója sem.

— **(Tüzoltók mulatsága Sásdon.)** A sásdi önkéntes tűzoltóság vasárnap a sásdi, bár kicsi, de gyönyörű fiatal erdőben pompásan sikerült táncmulatságot rendezett, mely oly fényesen sikerült, hogy nemcsak a mulatság tartott reggelig, de az egyetlen is 110 frt 50 kr. eddig el nem ért tiszta jövedelme hozott. Hogy a mulatság oly fényesen sikerült, az összes tűzoltóságon kívül dr. Krausz Győző ügyvéd tűzoltó főparancsnok és ifj. Banna Jakab altiszt farságot nem ismerő buzgalmának köszönhető, kik a mulatságot úgy rendezték, hogy mindenki a legkellemesebben érezte magát. Vendégek voltak a mágocsi tűzoltók gróf Festetichessel élőkön, kiket mozsárágyulóvésekkel fogadtak, továbbá a F.-mindszenti tűzoltók és a sásdi intelligencia összes számában s igen szép látványt nyújtott a hölgyek koszorúja. A zenét a dombóvári első banda szolgáltatta, teljes megelégedésre. — Kopácsi vendéglős is kitett magáért, amennyiben a legjobb italokkal szolgálta ki a mulatozókat.

— **(A honvédség köréből.)** A király Kálmán Frigyes ezredesnek nyugállományba helyezése alkalmából, a címzetes vezérőrnagyi jellegű díjmentesen adományozta. — Thellmann József ezredesnek, a pécsi 19-ik honvédgyalogezred parancsnokának, a saját kérelmére megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint rokkantnak, mindennemű népfelkelési szolgálatra is alkalmatlannak, nyugállományba helyezését elrendelte s helyébe a 19-ik honvédgyalogezred parancsnokává Butyka Ádám, lugosi 8. honvédgyalogezredbeli alezredest nevezte ki.

— **(Halálozás.)** Udvardy Sándor szegzárdi szeszgyáros és jótékonyágáról általánosan ismert emberbarát neje Weber Katalin, hosszú szenvedés után meghalt Szegzárdon, 50 éves korában.

— **(Áthelyezés.)** Az igazságügyminiszter Sehnieder István, tamási és Himmel Antal, jászapáti járásbírói irnokokat kölcsönösen áthelyezte.

— **(Pályasatok.)** A dunaföldvári járásbírósnál dijnoki, a nagyatádi járásbírósnál pedig hivataloszolgai állás van üresedésben. Kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi, illetve a kaposvári törvényszékhez.

— **(A harkányi fürdő) ügye** élénk vita tárgyát képezte a ma megtartott vármegyei közigazg. bizottsági ülésben. A megyei tiszti főorvos köteleességszerűleg bejelentette, hogy a harkányi fürdőben az idén is ugyanazokat a hiányokat találta, a miket tavaly is kifogásolt, sőt az idén a kifogásolni valók szaporodtak. Szóltak a dologhoz Benkő Gyula, Trixler alispán, Szily Pongrác és a főorvos, akik megegyezően konstataáltak, hogy ez a fürdőhely rendeltetésének egyáltalában nem felel meg a tulajdonos végtelen indolenciája folytán. Hiába zárattott be a főorvos a múlt év folyamán 10 fürdő és 3 lakószobát egészségtelen, nedves és piszkos volta miatt, azok az állapotok ma is fennállanak. A hatóság ezt megteheti, de ujak építésére nem kötelezheti a tulajdonost. Így aztán az a fürdő, mely valamikor gyöngye volt Baranyának, ma már messze földön a legrosszabb hírnévnek örvend. Még váróterme sincs a betegek számára s jöllehet ilyennek az építését a hatóság elrendelte, a tulajdonos örökös felebbezéseivel huzza halogatja a dolgot s valósággal elvadítja onnét a közönséget. Az akadémikus jellegű panaszok elhangzottak ugyan, de segítséget, orvosszert ezekre az állapotokra a közigazg. bizottság nem volt képes föltalálni.

— **(Forgószél.)** Érdekes természeti tűnemény játszódott le ma délelőtt a Majláth-téren. Fél 11 óra tájban a zsidó templom előtt hirtelen forgószél támadt, mely mintegy három méternyi átmérőjű körben torony magasságúra kavarta fel a porfellegeket és a saját tengelye körül örült sebességgel forogva lassan átszelte nyugati irányban az egész teret, nagy mulatságára az összeverődött gyerekseregnek s nem kis rémtüetére a butorákat portól féltő környékbeli háziasszonyoknak, míg az egész óriási portólcaér az irgalmasok-utcabeli házsorba ütközve össze nem omlott, s hirtelen beállt ismét a teljes szélcsend.

— **(Kerti ünnepség.)** A kádársegédek szakegylete gyár-utca 7. szám alatti egyleti helyiségében igen sikerült kerti ünnepélyt tartott. Felülfizettek: Rádics Lőrinc 10 frtot, Nagy Gyula 5 frt 40 krt, Szily Fülöp 2 frtot, Dollinger András, Bors Márton, Szabó Laurus, Krausz Miksa, Goldberger N., Deutsch N., Lang N., Mandl N., Friedmann N., Munk N., Weisz Károly, Szorg János, Munkásképző Egylet, Szabók szakegylete, építőmunkások szakegylete, cipész és timárok szakegylete 1—1 forintot; Csonka Mariska 80 krt, dr. Szeredy József örkanonok, Beck Lajos, Krausz Mór, Lang Lajos 50—50 krt, Mehlmann József, Braun Gábor 40—40 krt, Toll Mátyás 30 krt, Horvát János, Haier József, Reisz József, Kis

Gadó Ferenc, Sillinger János, Cziner Gergely, Homeier N., Lója Péter, Szekeres Kálmán 20 - 20 krt, Járdek Gyula, Matievics István, Horvát József, Szabó József, Iglhaut N., Német István, Zók László 10—10 krajcárt, Fixl Arnold 2 frt, Koh Max és Fried M. 50—50 krt. Magukat meg nem nevezettektől befolyt 2 frt 90 kr.; összesen 41 frt 70 kr. A felülfizetőknek ezton is köszönetét nyilvánítja az egyesület.

— **(Uj vasut.)** Frank J. és társai eszéki vállalkozók, szövetkezve Hermann Gyula eszéki mérnökkel, vasutat terveznek Selye állomástól Siklósig és innét Nagyfalú és Beremend érintésével Baranyavár-Monostorig. Az általános terveken most dolgoznak, hogy a közigazgatási bejárás mielőbb megtartható legyen, mert a tervezők szeretnék ez új gőzmozdonyu helyi érdekű vasutat a jövő évben megvalósítani.

— **(Sport.)** Baranya-Selyéről írják lapunknak, hogy ott egyre hódít a kerékpározás sportja. Különösen sok hívet szerez a biciklizésnek az a körülmény, hogy gróf Draskovich Iván, ottani földesur, egész családjával szintén a biciklisport hívei közé tartozik. A selyeiek igen gyakran rendeznek egy egy kellemes kirándulást a Dráva partjára, a mikor is a társaság férfi és nőtagjai egykép kerékpáron teszik meg az utat oda és vissza is.

— **(A közegészség veszedelme.)** Soha sem tudja az ember, hol vár reá a szerencse, miként nyílik az alkalom arra, hogy hirtelen jó forgalmu üzletre bukkan és abból meggazdagodhatik anélkül, hogy embertársainak csak a legkevesebb kárt is okozott volna. Jól esik az ilyen meggazdagodási mód az egyes embernek, hát még ha egy egész községet, vagy várost ér ilyen szerencse. Egyik község szénbányát nyithat, másik város kőbányát, harmadik gyógyforrást értékesít, de nem úgy, hogy az egyes vállalkozónak eladja, hogy ez azután csupán saját önző érdekében hasznosítsa azt. Ha valamely városban, például annak kellő közepén gyógyforrás létezik, azt a vezető, intéző férfiaknak becsületbeli, vagy mondjuk, csak hivatalos kötelessége a közjó érdekében értékesíteni, intézkedni, hogy minél nagyobb forgalmat csináljon abból legalább a szomszédság, különösen olyan helyen, ahol rendelkezésre állanak a közlekedő utak. Például, hogyha van elsőrangú vasut, folyami személyszállító hajók; cs. és kir., meg M. Tenger és Folyami hajózás is, mint például Mohácson is van. Bizony itt meg van minden közlekedési eszköz, de meg van a fürdőnek való és arra alkalmasnak tetsző hely is... ha talán a mohácsi vezér és intéző férfiak figyelmét eddig elkerülte volna is, még pedig a város kellő közepében, az iparos olvasókör közvetlen szomszédságában, a régente ó-városház-utcának nevezett egyik háza előtt, melynek egyik fő oldala a fő-utca néz. Lehetetlen, hogy az titkot képezne az illetékes urak előtt, hogyha arra mentek már (ami valószínű) és hogyha szaglási érzékük nem nagyon tompa, hogy ott olyan harkányi fürdő illat árja terjeszkedik széjjel, no egy kissé vegyítve lótrágya szaggal, mert van lóistálló, (vegyítve szarvasmarha trágya szaggal, mert ott van a bikaiistálló.) Mohácsi levelezőnk tudósítása nyomán felhívjuk az illetékes körök figyelmét arra a fent körül-

írt helyre, tegye meg a szükséges lépéseket arra nézve, hogy kutassa fel annak módját, miként lehetne abból és pedig lehetőleg minél gyorsabban a harkányi fürdőnek konkurenciát csinálnia, avagy ha talán nem volna elég alkalmas hely azzá lenni, úgy intézkedjék arról, hogy szüntessék meg azt a fürdőzesre ingerlő mocsaras árkot, a helynek gyógyfürdővé alakítását rábizhatják nyugodt lelkiismerettel a jövő ezredév fiaira. Különösen ajánljuk e sorokat a megyei t. főorvos ur becses figyelmébe.

— **(Közüdök Baranyában.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint f. évi június hóban egyenes adók címén a vármegye területén befolyt 30.714 frt 50 kr., míg a múlt év hason időszakában 35.389 frt 02 kr., tehát az idén 4.6.4 frt 52 krral kevesebb. Összehasonlítva a f. évi január 1-től egész június 30 ig történt befizetéseket a múlt év első hat hónapjának eredményeivel, az idén összesen 542.466 frt 88 kr., míg tavaly 550.297 frt 46 folyt be; tehát a végeredmény a folyó évre nézve 7830 frt 58 krral kedvezőlenebb. Az adóbefizetési és kivetési ellenőrzés megkezdése kellő időben meghirdetett a községekben, de alig vette valaki igénybe, hogy a pénzügyigazgatóság kiküldöttjénél sérelmét előadta volna. Az ellenőrzési eljárás a szentlőrinci, baranyavári járásban már befejeztett. a többiekben folyamatban vannak. A helesfai, egerághi és löcsi körjegyzőségek, illetve a hozzájuk tartozó községi előjáróságokra nagy panasza van a pénzügyigazgatónak, mert nagyon hanyagul végzik az adóbeszedést; ezekre nézve aztán, illetve a fentebbi 3 körjegyzőséghez tartozó községi előjáróságokra nézve kimondotta a felelősséget.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Vasárnap este a várkonyi kocsmában mulattak Knippl Nándor, várkonyi és Lutz János pécsváradi molnárak. A kocsmából későn este mentek haza hangos nótázás közben s utjuk épen Monc Ferenc várkonyi molnár háza előtt vitt el. Monc Ferenc már régi haragosuk lévén, jöttükre egy hatlövetű revolverrel, husz éves fia pedig egy vésővel felfegyverkezve, megrohanták őket és Monc Ferenc három lövést tett reájuk. A lövések egyike Knippl Nándort életveszélyesen megsebesítette, egy lövés pedig Lutz Jánost vállon érte. A két sebből vérző Knippl Nándorra ekkor Monc fia is rárohant és a vésővel összeszurkálta. Monc Ferenc tegnap reggel — mint pécsváradi levelezőnk írja — jelentkezett a pécsváradi járásbírósnál, a hol azonban nem tartóztatták le, hanem a vizsgálóbíró kiment a helyszínére s a vizsgálat megejtése után úgy Monc Ferencet, mint fiát a csendőrökkel letartóztatta és be-
kísértette a pécsváradi bíróházába.

— **(A takarékos kormány.)** A belügyminiszter egy régebbi leiratával megszüntette a Vejtői községben fennálló anyakönyvvezetői hivatalt s ezt a községet egész körzetével együtt a vaiszlói kerülethez kapcsolta; megengedvén nagy kegyesen, hogy a vaiszlói anyakönyvvezető egy segédet fogadjon maga mellé, akinek évi 200 frtot szivesen fog fizetni a belügyi tárca terhére. Mivel azonban Baranyában évi 200 frt fize-

tésért tisztességes embert nem kaphatni segédjegyzői teendőkre, az érdekelt községek pedig szegénységüknél fogva képtelenek a szükre szabott fizetést följavítani: a közigazg. bizottság megkeresi a belügyminisztert, hogy ne terhelteék évi 400 frtot kiutalványozni a vaiszlói segédjegyző számára, különben nem lesz, aki végezze a túlsok munkát — ingyen.

— **(Sikkasztó cseléd.)** Kövér Teréz, szakcsi illetőségű, 26 éves cselédleány, utoljára Nagyabajomban állt szolgálatba. Itt azonban egy alkalmas órát arra használt fel, hogy a rábizott pénzzel megszökött. A sikkasztó cselédet nyomozták, de még mindez ideig nem bírták kézrekeríteni. Most a kaposvári törvényszék, hol a bünyfityó eljárást is folyamatba tették ellene, körözteti a sikkasztó cselédet.

— **(Uborkákról és egyebekről.)** Azon vettük magunkat észre, hogy egyszerre csak nyakunkba szakadt a meleg. Most már az igazi nyarat éljük, mikor ég az ember lábai alatt a talaj s a szellő, mely máskor hűs cirogatással élesztgetett bennünket, szőrin, szálán elveszett. A királyi nap érezteti hatalmát velünk. Reggeltől, mikor befogja lángsörényt lovait, egész alkonyatig, mikorra befutja az utját. Az ernyőket a boltok előtt kifeszítik, az utcákat a gazdasági hivatal jószántából locsoltatják, de az édes-keveset használ. Előkerülnek a kimondhatatlan világosszínű ruhadarabok, a kilyukasztott szalmakalapok és a papírlap vékonyságával vetekedő talpu cipők. Azután piacra jön az uborka is, hirdelve az ujságolvasó közönségnek az ő szezonját. Az ujságok hirrovatának zsilipje ilyenkor eldugul. Nem történik semmi a földön. Rablók, zsványok, kasszafurók s a többi finom ur penzióba teszi magát a nyár tartamára. No, persze, érdemes is izzadni egy kis idegen vagyonért, ilyenkor, mikor amugy is veriték gyöngyözik az arcról! A fagyalt és az aludtej ellenben fogy s a családapák megtakarított pénzecskejét elviszi a fürdő. És feltűnik a láthatáron majd nemsokára az a hagyományos fumei cápa, most is mint mindig, így uborkaérés idején.

— **(A legsötétebb Eötvös-utcából.)** Egyrészt a jótékonynövevény háza, másrészt a Tornacsarnok áll a sarkán annak az üres teleknek, melyre néz a még csak baloldalán kiépült Eötvös-utca. Lehet, hogy egy fél utcának nem tartották érdekesnek éjjeli világításról is gondoskodni, azért van az az üres telek és az Eötvös-utca teljes sötétségben, ha bekövetkezik a nappal után; az éjjel s ha a könyörületes holdvilág nem vet rá egy kis világosságot. Mint teszi most is éjszakánkint. De hát ez is baj, mert legalább a sötétben a ki arra járt, nem látta, hogy a telek gyöpén hevernek a gyanus kinézésű csavargók, a kikben bizony nem igen lehet bizni, nem állítják-e meg az embert azzal a szállóigével: „pénzt vagy életet”. És a ki egyszer most a holdvilágos estén ilyeneket tapasztal, hogy járjon arra kellő biztonságban a sötét, késő estéli órákban? Mint halljuk, az Eötvös-utca lakói kérelmezni fogják utcájukban egy lámpa felállítását, a mire bizonyára ott égető szük-
ség van.

— **(Négyen egy ellen.)** Négy ember támadott egy ellen a lipovai kocsmában egy mulatság közben s el is verték közös akarattal a megtámadott embert úgy, hogy véresen kellett haza vinni. Bacsanovics Milán, Zsivanovics Nedelko, Popovics Pavó és Mirkovics Milán lipovai lakosok voltak a hős verekedők, a kik Wiedergyörgy sároki lakost verték agybafejbetokkal és karókkal. A verekedő kocsmahősökkel majd a bíróság fog végezni.

— **(Uj csendőrörsök.)** A pécsi csendőrszárnyparancsnoksághoz tartozó szegzárdi csendőrszakasz kerületében Decs, Pincelhely és Zomba községekben még a folyó évben 5—5 főből álló csendőrörsöket állít fel a belügyminiszterium.

— **(Állatjárványok.)** A legujabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatállomány között csak a sertésorbánc és sertésvész uralkodik. — A sertésorbánc 12 községben 36 udvarban, a sertésvész pedig 23 községben konstatáltatott. Somogyvármegyében a lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban uralkodik; sertésorbánc 1 községben 1 udvarban lépett fel, ellenben a sertésvész 57 községben van elterjedve. — Tolnavármegyében veszettség 2 községben 2 udvarban, takonykór 3 községben 3 udvarban, sertésorbánc 5 községben 5 udvarban, végül sertésvész 20 községben konstatáltatott.

Avult pénzeket, érmeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb

árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be. SCHÖNWALD IMRE ékszerész Pécssett Király-utca (Hattyu-épület.)

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors	" 8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes	" 8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv.	" 9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes	" d. u. 2 " 47 "
Brood	" 1906. sz.***)	személyv.	" 4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	" 6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

Művészet, irodalom.

○ **Uj könyv.** A napokban kerül ki a sajtó alól Kozári legujabb könyve: *Idealizmus az irodalomban.* Ára 2 korona. Szerző ez uton kéri a közönséget előfizetésre, illetve megrendelésre ezen könyvére, valamint sajtó alatt levő többi kiadványaira: 1. *Wandrendszer.* Ismertetés és bi-

rálat. Pályanyertes dolgozat. Ára 2 korona. 2. *Átöröklés és nevelés.* Ára 1 korona. 3. *A pozitívizmus és a katolicizmus.* Ára 1 korona és 80 fillér. 4. *Comte, Wundt und die Philosophie in der Hierarchie der Wissenschaften.* Ára 1 korona. Eddig megjelent könyveiből is van még néhány példány: I. *Korunk Bölcselete.* Ára 3 frt. II. *Az átöröklés problémája.* Ára 50 kr. III. *Korkérdések konferenciabeszédeimből.* Ára 1 frt. IV. *Descartes és sz. Tamás,* különös tekintettel az ismeretelméletre. Pályanyertes mű. Ára 1 frt 20 kr. V. *La loi des trois états d'Auguste Comte.* Ára 20 kr. Kiadta a nemzetközi kath. tudósok kongresszusa.

Törvénszék.

§ **Megvert községi bíró.** Lapunkban megirtuk annak idején Vókai Péter, magyar-peterdi községi bíró esetét, a kit Bán János és neje Kaska Zsófia úgy megverték, hogy a bíró 8 napig beteg volt a szenvedett sérülések miatt. Ugyanis tavaly november 27-én Vókai Péter, két esküdtel elment Bánék házához, hogy megvizsgálja hivatalosan azok tehenét. Bánék azonban az udvarból kiutasították, becsületsértő kifejezésekkel illették és Bán felragadván egy lapatot, ezekkel a szavakkal adta oda feleségének:

— Üsd agyon a kutyát!

Az asszony ütött is és ezért lett aztán vád alá helyezve a házaspár hatóság elleni erőszak, könnyü testi sértés és becsületsértés miatt. Már ez évi május 7-én tartottak

ról gondoskodott! — Hisz ő egyáltalán nem tud szeretni!

— Oh igen! Önmagát nagyon is szereti! — veté Moritzné közbe.

— Akkor össze fogunk illeni, de én őt is szeretem! Ő lesz a védangyalom, érte lemondok minden szenvedélyről.

A teremben gunyos hahotára fakadtak, de ez Ottoniet nem háborgatá, mivel érezte, hogy Pollwitz komolyan beszélt s ép azért hálát érzett iránta.

Mégis akad valaki, aki benne hitt, aki szépségét csodálta s szerelmét kívánta; a többiek kinevették, Rothbergben pedig — gyilkosnőnek fogják találni! — Nem, nem! Itt Dobricban — s nem másutt van az ő helye! De a környezetet előbb tisztítani kell, hiszen csak tisztasághoz volt szokva.

Megszégyenülve és megalázva, de egyszersmind elérzékenyülve a hizelgéstől felemelt fejével osont ki a teremből.

A következő nap reggelén a vendégek tizenegy óra után a reggeli teremben gyülekeztek össze. Reggelizés közben a vadászatról kezdtek kétértelműen beszélni. Ottonie jól tudta, hogy a „sikerült“ és „nem jó“ reggeli hajtvadászat a tegnapi éjjeli hazárdjátékra vonatkozott. Megvetéssel távozott a zeneterembe, ahol egy hős-indulót el-eljátszott, míg végre a belépő szolga, ki neki Vigó hadnagy névjegyét átnyújtá, félbeszakította.

Egyedül fogadta, hogy nyíltan kérdezhesse tőle egyet-mást. A hosszú uttól kipirult fiatalember zavartnak látszott. Ottonie rögtön észre is vette ezt.

— Mit hozott, Vigó? — kérdezte minden elfo-

Kezdetben nem tetszett Ottonienak ez az özvegy-asszony, de miután megtudta, hogy Polwitz csak azért hivta meg, mert vig és jó vadász, egész közömbössé vált előtte s úgy tőn, mintha nem is látná, vagy látta volna soha.

Mig Ottonie az egyik nőt semmibe sem vette, addig minden igyekezetével azon volt, hogy Smit grófné kezét megnyerje. Fáradozásai nem is maradtak siker nélkül, az öreg grófné anyai szeretettel vette körül fiatal vendégét, komornáját rendelkezésére bocsájtotta s lefekvéskor mindig hálószobájáig kísérte őt.

— Grófnő még nem tér pihenőre? — kérde ilyenkor Ottonie.

— Nemsokára, gyermekem — válaszolt.

Amint ő exellenciája tea grogját kiitta, valamennyien felemelkedünk s egymásnak jóéjt kívánva, pihenőre térünk. A vadászok, kik nappali fáradságuk után alkonyatkor hazatérnek, aludni vágnak.

Jó éjt! Ma petite!

Ugy látszott, hogy a grófné által jósolt mély csend Dobricban ezek után be is állt, mindenki látszólag mély álomba volt merülve, csak Ottonie nem talált nyugalmat, hiányzott valamije; igen, igen, a nyugodt lelkiismeret! Aludni nem tudott, így hát ismét meggyújtotta a gyertyát s felvette pongyoláját. Pollwitz Ottó gróf tudta s beleegyezése nélkül Rothbergből idehozatta podgyászát s az ottaniaknak azt izente, hogy Lanken kisasszony még sokkal gyengébbnek érezte magát, semhogy e sord időben utra kelhessen s magát az izgalmas vizionlátásnak kitegye.

Gondolatait más irányba terelendő, Ottonie olvasni

ügyükben végtárgyalást, melyet azonban el kellett halasztani. Ugyanis Bodó Aladár dr. védő egy községi bizonyítványt mutatott fel, melyben négy tanu igazolja, hogy a vád alá helyező végzést, mely egyszersmind a Vókai Péter ellen Báné részéről emelt könnyű testi sértési panasz ügyében a további eljárást megszünteti, Bánék március 4-én vették kézhez s mégis a hivatalos kézbesítési ivben március 3 dika van beírva. Ez nemcsak azért volt fontos, mert a kézbesítő maga Vókai Péter volt, de azért is, mert a végzés ellen 8 nap múlva, ugyanazon hó 12-én beadott felebbezést a vétbizonyítvány értelmében nem fogadták el. Ezért erre vonatkozólag pótvizsgálatot rendelt el a törvényszék s a végtárgyalást ekkor elhalasztotta s azt tegnap tartotta meg ujlag. Az elrendelt pótvizsgálat sem használt Bán Jánosné viszonyvádja figyelembevételének s így a bíró ellen emelt panaszt elévülés miatt nem vehette figyelembe a bíróság. Vádlottak közül Bán Jánosné becsületsértés, hatóság elleni erőszak és könnyű testisértés vétsége miatt hat napi fogházra s behajthatatlanság esetén még két napi fogházra átváltoztatandó 5 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre ítélte a bíróság; Bán Jánost pedig hatóság elleni erőszak és könnyű testisértésre való felbujtás miatt 3 napi fogházra és behajthatatlanság esetén még egy napi fogházra átváltoztatandó 5 frt pénzbüntetésre. Az elítéltek, ugy védőjük felebbeztek az ítélet ellen; de felebbezett terhükre a kir. ügyész is.

§ **Rokoni kedveskedés.** Somogy községben örökös viszálykodásban éltek egymással ifj. Dobos Márton familiája, meg öreg Dobos Jánosné szül. Bernát Éva. Örökösen gyalázták egymást, nem volt hát csoda, hogy mikor öreg Dobosné egy kulcsot talált ifj. Dobosék portáján, azt nem adta át azoknak, hanem eltette magának. Tavaly ősszel ifju Dobosék egy este lakodalomba voltak hivatalosak, hová mikor mentek, találkoztak öreg Dobosnéval, kire nem a leghizelgőbb kifejezések közt szóltak rá:

— El ne jöjjön kend is a lakodalomba, mert megrontja az étvágyunkat!

Öreg Dobosné nem is ment el, hanem e helyett elhatározta, hogy valamijét most elrejtí a familiának, hogy így megbosszantsa őket. A talált kulccsal kinyitotta az ifju Dobosék pincéjét s onnan egy 25 liter zsirt tartalmazó fazekat kihozván, az istálló mellett gyp földjébe rejtette. Ifju Dobosék a lopást bejelentették a csendőrségnek s mikor az ellopott zsirt megtalálták, öreg Dobosné bajba került. Vád alá helyezte a bíróság lopás büntette miatt s a tegnapi végtárgyaláson, bár a vádlott fentebbi védekezését a panaszos — a ki meg sem jelent — nem cáfolta meg: mégis a törvényszék a lopást bebizonyítottak vette s öreg Dobosné hat havi börtönre ítélte. Az ítélet ellen vádlott, ugy védője, Stein Henrik dr., felebbezett; az ügyész azonban megnyugodott az ítéletben.

§ **A vadházasság vége.** Márkus József 66 éves öreg ember, de tisztos kora nem

óvta meg a szerelem bolondságaitól. Belevesszett a tekintete az Adorján Karolin szép szemébe s addig settenkedett körülötte, míg az elég fiatal s jóképű leány felesége nem lett — balkézről. A békesség azonban nem soká tartott köztük, mert a leányasszony csakhamar ráunt az öreg férjre és átpártolt tőle egy jóval fiatalabbhoz. Nem szeretett a vén fa árnyékában pihenni. Az öreg azonban nem tudott belenyugodni az állapotok ilyenén változásába. Szerelmes szive boszura áhitozott s folyó évi február 12-én egy 3 kilós fejszével felfegyverkezve berontott az asszony új lakásába s ezt a fejszével szónéklül fejbe ütötte. Az ütés azonban csak gyengén találta az asszonyt, a második csapásban pedig az oda vetődött Horváth István megakadályozta, mire a merénylő eltávozott. Visszatért azonban csakhamar azzal a szándékkal, hogy ha még meg nem halt volna az asszony, most biztosabban sujt és agyon üti. Adorján Karolin azonban talán sejtette, hogy Márkus nem tett le a szándékáról, mert eltávozta után bezárkózott s így a visszatérő Márkus zárt ajtókra találván, tettét végre nem hajthatta. — A szegzárdi kir. törvényszék ezért egy évi börtönre ítélte Márkus Józsefet, miben vádlott meg is nyugodott, a kir. ügyész azonban megfelebbezte a szerinte enyhe ítéletet.

§ **Idill a mánfai bucsun.** Kónya Gáspár, az 52-ik gyalogezred Budapesten állomásozó századának a közlegénye hatóság elleni erőszak miatt állt tegnap a pécsi kir. törvényszék előtt. Még a mult év július 5-én

kezdett. Levett az álványról egy, két, három könyvet is, de egyik sem felelt meg. Ekkor eszébe jutott, hogy a nap folyamán az özvegyet a szalonban találta, hintaszéken ülve, egy hirhedt regényt olvasva, de amint a generális belépett, eldobta, tehát még itt fog a szalonban heverni.

Csendesen, kezében égő gyertyát tartva közeledett Ottonie a társasszobákhoz. Elővigyázatosan körülnézett, nehogy éjjeli kosztümjében valakivel találkozzék. Semmi nesz, semmi zaj, csupán a nagy kandallót átjáró szél szakítá meg a nagy csendet. Biztosítva volt, tehát lassan áthaladt a perzsa szobán s a zenetermen, míg végre a „Heliotrop“ kabinhoz ért, mely a sárga szalon közvetlen közelében terült el, de hirtelen megállva, ijedségtől reszketve, eloltotta gyertyáját.

A szomszédaszobából zaj és aranypénzdarabok zaja s e hangos kiáltás hangzott feléje: „Le jeu est fait!“ Alig hogy e szavakat hallá, menekülni akart innét, de már a következő pillanatban, a kíváncsisága győzött, maradt. Tudni akarta ki az, kinek a játék iránti szenvedéye arra bírta, hogy hajnalhasadtakor még játszó. Visszafojtott lélegzettel a függöny redőin át bekukucskált. A vendégek közül egy sem hiányzott; itt voltak valamennyien, csak hogy egészen más arckifejezéssel és igen kötesen lezser öltözetben. Az orosz generális, mint bankár, Moritzné öngysága pedig mint Croupier szerepelt. Rendkívül kellemetlen, sőt undorító képet nyújtott Ottonie anyai barátnője, amint az izgatottságtól kikelt sasszemekkel, sápadt arccal és reszkető kezeivel az aranydarabokat halomra raká. Moritzné öngysága pedig kitűnően nézett ki, Ottonie nem emlékezett, hogy va-

laha ilyen jó színben látta volna; oreái kipirultak az izgatottságtól, nagy szemei s kékes felbontott remek haja semmiesetre sem zavarták e kellemes benyomást. Hinduasszonyok módjára fehér „burnus“-ba volt burkolva, csak az időről időre karcsatokkal ékesített kar mutatott a már előrehaladott korra. Különben pedig szép fiatal hindunőre emlékeztetett.

A jelenlevő urak a fáradság s bágyadtság képét mutatták. Valamennyien ott ültek a zöld asztalnál, csak Pollwitz gróf nem!

Kimondhatatlan meglepéssel vette ezt Ottonie észre, bár önönmagának be kellett vallania, hogy a kockázott pongyolába burkolt s fejet mélyen a mellére hajtó, hintaszékében elaludt gróf semmiesetre sem nyújtott valami kedves képet. De azért mégis tetszett neki ez a szőke szakállú gróf, ki e környezetben, mint egy ártatlan gyermek a természet kívánságainak eleget téve, elaludt.

S mégis megrémült e látványra, elhagyott s árvának érezte magát. Hogy kívánczozott Béla és a tisztos körüzetű Rothberg család után!

— El kell mennem, itt kell hagynom Dobricot, ez a gondolat foglalkoztatá most lelkét.

— Hé, Pollwitz! Ki korán kell, aranyat lel! Nem akarod megpróbálni? — e gyöngéd szavakkal bátorzkodott valaki a házigazda nyugalmát zavarni.

Pollwitz felébredt s nevetve válaszolt;

— Néni teszi helyettem; tudod, nincs szerencsém a játékban, mióta . . .

— Mióta szerencsés vagy a szerelemben? Ez babona! Hidd el, szép Ottonie minden esetre „reserve“-

bucsu volt Mánfán, hová a vádlott katona való, s ez alkalommal az elmaradhatatlan verekedés közben bályját meg akarta verni egy csomó legény. Kónya Gáspár egy bottal felfegyverkezve sietett bátyja védelmére s épen a rend fentartására kirendelt Lóga András, községi esküdtön talált egypárszor a bottal végighuzni. Ez volt a bűne, mely alól a bíróság előtt akként igyekezett magát tisztázni, hogy azt mondta, miszerint ő Lógát nem ismerte s nem tudta róla, hogy esküdt. Ez a védelme beigazolást is nyert s a közvádó ennél fogva elejtette ellenében a hatóság elleni erőszak vádját s csak könnyű testisértés vétségéért kérte elítélni. A bíróság ez alapon vádlottat behajthatatlanság esetén két napi fogházra átváltoztatandó 5 frt fő- és 3 frt mellékbüntetésre ítélte. Az ítéletben az elítelt, úgy a közvádó is megnyugodván, az jogerőssé vált.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 13-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Herceg Ferenc szólalt föl, felvilágosítással szolgálva Rakovszky tegnapi beszédére, mire röviden Rakovszky válaszolt, visszavonván a Hercegre tett célzatos állításait.

A cukor-vitában elsőnek Lepsényi Miklós szólalt föl s harmadfélórás beszédében kijelentette, hogy a nagygyárosoknak prémiumot nem ad csak azért, hogy a londoni kávénénikék olcsón kapják a cukrot. (Derűtség.) A szociálizmust az osztrákoknak fizetett milliókkal nem gyógyíthatjuk. Elveti a javaslatot s határozati javaslatot nyújt be, hogy vegyék le a cukorprémiumról szóló javaslatot a napirendről, hozzák be helyette a börzeadót s a földadót pedig szállítsák le.

Blaskovich Ferenc azzal kezdi, hogy az ország területének csak egyharmad százaléka répatermelő, ezért milliókat fizetnek, de a többi a román buza beviteli prémiumával, az olasz borok bebocsátásával tönkreteszik. A prémium a gazdáknak nem haszon, hiszen a répatermelés redukálása sem veszélyes a gazdákra. Ellenben káros a prémium a fogyasztókra, mint teljesen új adónem. Nem fogadja el a javaslatot, hanem határozati javaslatot terjeszt elő, mely szerint a kormány statisztikát terjesztszen a Ház elé cukoriparunkról.

TÁVIRATOK.

— **Öngyilkos plébános.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tarbércey József, ismert tudós és író, mucs plébános, tegnap este Kurdon a gyorsvonat elé vetette magát. Az öreg, hetvennégy éves lelkész tettét elmezavarban követte el. A mozdony összetörte a testét és ő szörnyet halt. A vonat megállt s intézkedéseket tettek, hogy a legközelebbi községbe szállítsák a holttest. Nevezett már két ízben Budapesten Schwarzer gyógyintézetében gyógyíttatta magát. Nagyműveltségű egyén volt, született 1823-ban, pappá szen-

teltetett 1846. évben, 1866. óta volt plébános Mucs községnek. Öreg napjaiban magyarosította nevét a német Kahlenberg-ről a magyar hangzású Tarbérceyre.

— **Apponyi autonomiai képviselősége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Eger városában a katolikus autonomiai képviselőválasztáson ezerhatszázkilenc választó egytől-egyig Apponyi Albert grófra szavazott.

— **A török obstrukció ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagyhatalmak konstantinápolyi követének e hó 8-án a szultánhoz együttesen intézett jegyzékét ma hivatalosan közzéteszik. A nagyhatalmak elfogadják azt a stratégiai határigazítást, melyet a katonai attasék kidolgoztak és a szultánnak is átnyújtottak. A nagyhatalmak követi kijelentették a szultánnak, hogy a nagyhatalmaknak szilárd elhatározása, hogy a békekötés utjában álló török obstrukciónak véget vessenek.

— **Uj hadtestparancsnoki székhely.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagyszabeni hadtestparancsnokságot legközelebb Kolozsvárra helyezik át.

— **Tervbevett világfürdők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az a belga-angol konzorcium, mely régebben is ajánkozott, most újra felajánlotta József főhercegnek, hogy a Margit-szigetet hajlandó megvenni. Bemutatta a tervet is, mely szerint világfürdővé alakítanák át a hajdani Nyulak-szigetét. Ugyanez a konzorcium Balatonfüredet is meg akarja venni a bencésrendtől, hogy azt szintén világfürdővé tegye.

— **Nagy vasuti szerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Koppenhága közelében a helsingforsi gyorsvonat összeütközött a sineken álló személyvonattal. Az összeütközés következtében a két vonat utasai közül harminchárom utas meghalt; hatvan pedig súlyosan megsebesült.

— **Nihilista diákok Berlinben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A berlini egyetemen a rendőrség, az orosz hatóságok megkeresésére, több nihilista diákot letartóztatván, őket az orosz hatóságoknak kiszolgáltatta.

— **Halálosvégű hintázás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti városligetben Vas Sándor asztalos segéd a hintáról leesvén, szörnyet halt.

— **Elfogott sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten a „Fehér ló“-szállodában a rendőrség elfogta Lenhardt Károly, Németországból megszökött sikkasztót és váltóhamisítót.

— **A sziámi király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A sziámi király tegnap este Peterhofból a cár yachtján Stockholmba ment. A cár Kronstadtig kísérte el.

— **Bánffy b. a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. miniszterelnököt a király ma délután Goluchowskynél és

Badeninél vizitelt s az esti gyorsvonattal Budapestre fog utazni.

— **Bülow Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bülow új német külügyi államtitkárt királyunk s utána Goluchovszky ma délelőtt fogadták. Bülow római multjából következtethető a hármás szövetség fentartása.

— **Képviselőség és üzlet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Polják Béla képviselőnek a waggonyárnál elfoglalt összeférhetlen állása fölött a Ház bizottsága a határozathozatalt f. hó 29-re halasztotta ma délelőtt tartott ülésében.

— **Az obstrukció ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormány legújabbán fölaltalt fegyvere az obstrukció leverésére az volna, hogy már legközelebb indítványozni fogja az ülésnek d. u. 4 óráig való kiterjesztését. Bizonyára nagy szóáradatot fog előidézni ez az indítvány, ami csak elkeseredetté teheti az obstrukciót.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Báthory-utczában

egy ház

kerttel, kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak s

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességét, legtükételesebb szabatosságot, legtartósabb szerkezettel és legkönnyebb futóképességet egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS
(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)

60,000 db. készül évenként. Katalogus ingyen és bérmentve.

Pécsen egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Széchenyi-tér 16. sz.

Hivatalos próba után 13 próbásnak bizonyult ezüst étkészletek u. m.:

Leves, tejmerő; ragout-, compot-, fagylalt-, evő-, kávé-, mocca-, kanalak; asztali, csemege vellák; saláta-, hal-, pecsenye-készletek a legolcsóbbra szabott gyári árak mellett, legszebb kivitelben.

Monogrammok vésése ingyen.

Egy elkülönített osztály a felsorolt tárgyakat valódi berndorfi chinaezüst és alpacca-ezüstben tartalmazza, mely utóbbiak ezüstfelületének 25 éven át való tartósságaért jótállás nyujtaik.

I. minőségű:

1 drb. levesmerő	4 frt 80 kr.	12 drb. asztali francia vella	15 frt — kr.
1 „ tejmerő	2 frt 70 kr.	12 „ kés	15 frt — kr.
1 „ ragout-kanál	3 frt 60 kr.	12 „ kávé kanál	8 frt — kr.
12 drb. evőkanál	5 frt — kr.	12 „ mocca- „	5 frt 80 kr.

„vagy választék keresztelési ajándékokban.

Czég fenáll 1852. év óta

SCHÖN WALD R.

órák és aranyműves város épület, király fő-utca.

Kenyérkosár gazdagon vésve diszaranyozással 7 frt.

Angol névjegytartó dusan aranyozva barocc véséssel 6 frt.

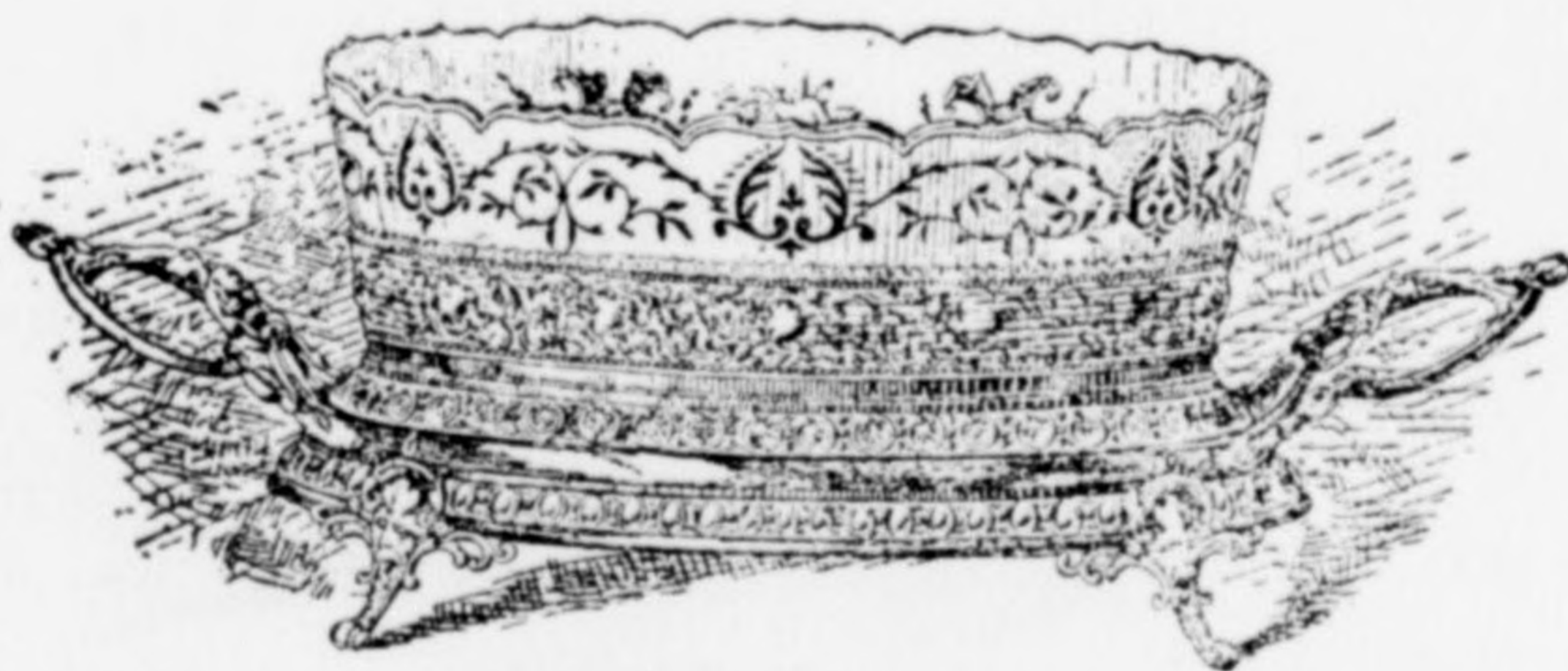
Templomi kelyhek 12 frttól 60 frtig.

Mocca-készlet legszebben kidolgozva 14 frt.

Gyümölcskosár kagylóalakban gazdagon aranyozva 14 frt.

Gyümölcs- és virágtartó a lediszesebben kidolgozva 12 frt.

Feszület tartós és csinos kivitelben 10 frt.

Gyümölcs állvány 30 - 40 ctmt. magas a legszebben dolgozva 12 frt.

Gyümölcstartó-állvány 12 frt.

Tortatálczák a legszebben kiállitva, gazdag választékban 4 frttól 10 frtig.